

Τὰς δαπάνας τῶν παραστάσεων teazies ἀναλαμβάνουσι οἱ πλούσιοι, μὲ τὸν διπλοῦν σκοπόν, ὅπως καὶ τὸν Θεὸν καταστήσωσιν ἴλεων αὐτοῖς ἀπολαμβάνοντες συγχωρήσεως, καὶ ἐπιδείξωσι δημοσίᾳ τὰ πλούτη αὐτῶν, τοὺς ἀδάμαντας, τὰ ὑφάρσματα, τοὺς τάπητας καὶ τὰ ἀργυρᾶ αὐτῶν σκεύη.

Αἱ παραστάσεις γίνονται εἴτε ἐν στοαῖς, εἴτε ἐν αὐλαῖς, ἢ καὶ ἐν ταῖς δημοσίαις πλατείαις. Οἱ μεγιστάνες, οἱ ξένοι καὶ οἱ διπλωμάται καταλαμβάνουσι τὰ παράθυρα, ἐξ ὧν φαίνεται ἡ σκηνή. Αἱ γυναῖκες κáθηται χαμαὶ ἐπὶ μικρῶν καθισμάτων, ἃ φροντίζουν νὰ φέρωσι μετ' ἑαυτῶν, ἀλλαχοῦ δὲ πέριξ κáθηται οἱ ἄνδρες ὀκλάδην, ἀπαραλλάκτως ὅπως αἱ κάμηλοι ἀναπαύμεναι. Ἐν τῷ μέσῳ εἶδος σκηνῆς περιέχει: ὕψωμα καλυπτόμενον διὰ ταπήτων, ἐφ' οὗ τίθεται ἔδρα. Ὑπὲρταὶ καλούμενοι ferraches, κρατοῦντες χονδρὰς ῥάβδους, περιφέρονται ὅπως τῆρῶσι τὴν τάξιν, ὕδατοπῶλαι δὲ προσφέρουσιν ὕδωρ εἰς τοὺς παρισταμένους, ἐνῶ οἱ ἐκμειθωταὶ τῶν παργιλέδων, οἱ πωληταὶ γλυκισμάτων, βακλαβάδων καὶ nukhoutys (στραγαλλῶν) περιπατοῦσιν ἀνὰ μέσον τῶν δρόμων τούτων.

Στιγμάς τινὰς πρὸ τοῦ θεάματος ἀναβαίνει πρόσωπόν τι ἐπὶ τοῦ ὑψώματος καὶ κáθηται ἐπὶ τῆς ἔδρας. Τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶνε ὁ Rouzékhan, ὁ διηγούμενος τὰ συναξάρια τοῦ βίου τῶν ἱμάμιδων. Ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἐξ ψαλτῶν καὶ φέρει μέλαν τουρβάριον ἢ καὶ πράσινον, μετὰ ζώνης τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Ἀναπαύεται πρὸς στιγμὴν, εἶτα δὲ ἅμα οἱ νεαροὶ ψάλλται, ὅτινες εἰσὶν ἡλικίας δώδεκα ἢ δεκατριῶν ἐτῶν, καθήσασσι πέριξ αὐτοῦ, ἀναστενάξει βαθέως καὶ ἄρχεται θρηνοῦδας, κύριον σκοπὸν ἐχούσης νὰ κατανώξῃ τὰς καρδίας τῶν παρευρισκομένων, πληρῶν αὐτὰς ὑψηλῶν συγκινήσεων καὶ ἐντυπώσεων θλιβερῶν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διακόπτεται, ἐκρήγνυται εἰς λυγμοὺς, κατολοφύρεται ἐν πάσῃ ταπεινώσει, ἐν τέλει δὲ τοῦ λόγου αὐτοῦ ῥίπτει μετ' ὀρμῆς τὸ τουρβάνιον του, διασχίζει τὸ ὑποκάμισόν του, αἰμάσσει τὸ στήθος του, ἐκβάλλει τὸ γένειόν του καὶ ποιεῖ διάφορα σχήματα ἀπελπισίας. Κατὰ μίμησιν αὐτοῦ πάντες οἱ θεαταὶ ἄρχονται ὀλοφροῦμενοι, τυπτόμενοι, καὶ σχιζόμενοι. Τότε ὁ Rouzékhan κáτ' ἔρχεται τοῦ ὑψώματος κρατῶν φιάλην, συλλέγει διὰ τεμαχίου βάμβκος τὰ δάκρυα τινῶν παρστώτων, καὶ συνθλίβει αὐτὰ ἐντὸς τῆς φιάλης. Ἐν μόνον ἐκ τῶν δακρύων τούτων ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τοὺς ψυχορραγούντας, οὓς δὲν δύνανται νὰ σώσωσιν οἱ ἰατροί.

Ἀφοῦ τὰ πάντα καθησυχάσωσιν ἐμφανίζονται οἱ ἠθοποιοὶ καὶ ἄρχεται τὸ δρᾶμα. Τὰ teazies, ὡς εἶπομεν, εἰσὶν ἀπολύτως θρησκευτικαὶ παραστάσεις. Ὁ θάνατος τοῦ προφήτου, τὸ μαρτύριον τοῦ Ἀλῆ, ὁ θάνατος τοῦ ἱμάμ Χουσεΐν, εἰσὶν αἱ κυριώτεροι ὑποθέσεις, ἐξ ὧν ταῦτα ὑφαίνονται.

Οἱ Πέρσαι, λαὸς ἐξόχως θρησκευτικὸς, δακρυχέουσι εἰς μνήμην τοῦ προφήτου καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀλῆ, ἅμα δὲ λήξῃ ἡ παράστασις τὸ πλῆθος ἀποσυρόμενον ἐκβάλλει πενθίμους κραυγὰς, τῶν μὲν τιλλόντων τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, τῶν δὲ ποιούντων ἐπ' αὐτῆς βαθεῖας ἐντομὰς διὰ τῆς αἰχμῆς τῶν ἐγχειριδίων των.

1*

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ καιρὸς εἶνε λίαν ἄστατος. Τοῦτο κάμνει τὸν κ. Σ* νὰ δυσανασχετῇ.

Ὁ ὑπρέτης, ὅστις κατὰ τινὰ στιγμὴν ἀκούει τὸν κύριόν του νὰ παραπονῆται, λέγει πρὸς αὐτὸν δειλῶς:

— Ἀφέντη, ἐγὼ φταίω τοῦ ἔχλασε ὁ καιρὸς, μὰ δὲν ἔτολμουσα νὰ σᾶς τὸ πῶ.

— Πῶς φταίεις ἐσύ;

— Νᾶ, ἔσπασα τὸ βαρόμετρο τῆς προάλλης, καὶ τῶρα κάνει ὅ,τι καιρὸ θέλῃ.

* *

Ποίησις ἐν τῷ συζυγικῷ βίῳ.

Φαρμακοποιδὸς διαπληκτίζεται πρὸς τὴν γυναῖκά του, ἢ ὅποια προσφεύγει εἰς τὸ σύνθηρες τῶν γυναικῶν μέσον ἀμύνης, τὰ δάκρυα.

— Κλάψε ὅσο θέλῃς, τῆς λέγει ὁ σύζυγος, ὀλίγο μὲ συγκινοῦν τὰ δάκρυά σου. Ἄμ' τὰ ἔχω ἀναλύσει, καὶ ζέρω πῶς δὲν περιέχουν παρὰ ἓνα ἐλάχιστο μέρος φωσφορικὴν ἄσβεστον καὶ ὀλίγην χλωριούχον σόδαν. Τὸ ὑπόλοιπον εἶνε καθαρὸ νερὸ ποῦ δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἐκείνο, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ κινεῖ αὐτοὺς, εἶνε ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ τρόπου τῆς υπάρξεως τούτου κατορθωθέντος, δὲν γνωρίζουσι τί νὰ πράξωσι. Διὰ ταῦτα κατόπιν ἔρχεται δευτέρα ἀσχολία, νὰ ἐλαφρύνωσι τὰ βάρη τοῦ βίου, νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ἥττον αἰσθητὸν, νὰ σκοτώσωσι τὴν καιρὸν των, δηλαδὴ νὰ διαφύγωσι τὴν ἀνίαν. (Schopenhauer).

* * Οἱ κοινωνικοὶ νόμοι μοιᾶζουσι τὰ ἐνδύματα μᾶς στενοχωροῦν, ἀλλὰ καὶ μᾶς προφυλάττουσι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

~ Ἡ πρώτη ἀνακάλυψις πόλεως, ἐπὶ τῶν ὑδάτων κτισθείσης, ἐγένετο ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Ζυρίχης τῷ 1853 ὑπὸ τοῦ κ. Appli, ἐκ Μιλάνου, ἥδη δὲ εἰσὶ γνωσταὶ πλέον τῶν διακοσίων ἐκ τῶν μεμονωμένων τούτων ἀρχαίων πόλεων ἢ χωριῶν, περὶ ὧν οὐδεμία διεσώθη μνηεῖα ὑπάρξεως ἐν ταῖς σελίσαι τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Τὸν λόγον τῆς κατασκευῆς τοιούτων κατοικιῶν εἶνε εὐκόλον νὰ ἐξηγήσωμεν. Αἱ κατοικίαι τῶν

πρώτων ανθρώπων, και τοι στερεαί, ἐάν ἀνηγειρόντο ἐπὶ ἀναπεπταμένου ἐδάφους, θὰ ἐξετίθεντο βεβαίως εἰς παντοίας προσβολὰς και τῶν ἀγρίων θηρίων, ἅτινα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦσαν και ἰσχυρὰ και πολυάριθμα και βουλιμιῶντα, και τῶν ἀνθρώπων, ἔτι ἀγριωτέρων τῶν θηρίων. Ἐπεινόησαν ἐντεῦθεν οἱ πρῶτοι ἐκεῖνοι οἰκοδόμοι κατοικιῶν ὑπὲρ τῶν ἐστῶν αὐτῶν ὅ,τι ἡ φύσις ἐπραξεν ὑπὲρ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας. Ὅπως ἀσφαλῆστον ἀποφεύγωσι τὰς ἐπιδρομὰς, παρεῖθον μεταξὺ αὐτῶν και τῶν ἐχθρῶν τῶν ζῶντων ὕδατος. Προλαμβάνοντες τὴν οἰκοδομὴν τῆς Βενετίας, ἔκτισαν τὰς κατοικίας τῶν ἐπὶ στηλῶν ἐν ὄχρῳ θέσει, κυκλομένη ὑπὸ ἐλῶν, ἡ ἀνήγειραν αὐτὰς μεταρσίους ἐντὸς λιμνῶν, κοιμώμενοι οὕτω ἐν ἡσυχίᾳ τὴν νύκτα, ὅπως ἐπαναρχίσωσι τὴν ἡμέραν τὴν βραδείαν πρόοδον τῆς ἐκπολιτιστικῆς τέχνης. Ἀληθῶς δὲ προώδυσαν ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν. Εἰς τὰς λιμναίας ἢ τὰς τελευατικὰς ταύτας πόλεις εὐρέθησαν πλείστα λίθινα ἐργαλεῖα, οἷον πελέκει, ἐγγχειρίδια, πρίονες, βέλη, ἐκτὸς τούτων δὲ και εἶδη ἀγγειοπλαστικῆς, ὧν τινὰ ἔχουσι τὸ σχῆμα ἀτράκτων τῆς ὑφαντικῆς, πρὸς ἣν οἱ λιμναῖοι ἡμῶν πρόγονοι δὲν φαίνονται ξένοι. Πράγματι ἐκληροδότησαν ἡμῖν πολλὰ τεμάχια καναβίνου και λινοῦ ὑφάσματος, τὰ λείψανα δὲ ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰστουργίαν τῆς λιθίνης ἐποχῆς. Ἀλλὰ και ὁ ἄρτος και ἡ καλλιέργια τοῦ σίτου δὲν ἦσαν ἀγνωστα κατὰ τοὺς μεμακρυσμένους ἐκεῖνους χρόνους. Ἡ ἰλιὰς τῶν λιμνῶν διετήρησεν ἡμῖν πλακοῦντας πεπλατυσμένους και στρογγύλους, κατεσκευασμένους ἐκ χονδρῶ ἀλσύρου, δισώθησαν δὲ και ξηρὰ ἄπια και μῆλα. Ἐπίσης ἔζων μετ' αὐτῶν εἰς τὰς ὑπὲρ τὰ ὕδατα μετρωζομένας ἀσφαλεῖς κατοικίας τῶν και ζῶα, οἷον ἵπποι, πρόβια και βόες. Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ἡ ἡὼς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἀνέτειλεν ἐν ἐποχῇ πολλῶ προγενεστέρᾳ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Καίσαρος εἰς τὴν Γαλλίαν. Περὶ τούτου δὲ δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ λιμναῖαι πόλεις ἐκτίσθησαν κατὰ τὴν λιθίνην ἐποχὴν, ἣν διεδέξατο πολιτισμὸς, οὐτινος τὰ ἐργαλεῖα εἰσὶ κατεσκευασμένα οὐχὶ ἐκ λίθου, ἀλλ' ἐξ ὀρειχάλκου, βραδέως δὲ και μετὰ δυσχερεῖς προσπάθειας οἱ ἄνθρωποι ἐπένοησαν τὰ σιδηρὰ ἐργαλεῖα και σιδηρὰ ὄπλα, δι' ὧν οἱ Γαλάται ἀντέστησαν εἰς τὰς ῥωμαϊκὰς λεγεῶνας.

Ἐν Νεοβορᾶκῳ ἐσχηματίσθησαν ἄχρι τοῦδε ἐπτά εταιρία ἐργον ἔχουσαι τὸν διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς φωτισμόν. Τὰ κεφάλαια αὐτῶν ἀνέρχονται εἰς τριάκοντα ἑκατομύρια φράγκων. Ἡ ἀρχαιοτάτη και σπουδαιοτάτη τῶν εταιριῶν τούτων ἀνέλαβεν ἤδη τὸν φωτισμόν τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, θεάτρων και ξενοδοχείων, τοῦ κεντρικοῦ ταχυδρομείου και τοῦ ὑποβρυχίου σιδηροδρόμου τοῦ Οὐδσῶνος. Ἐτέρα ἐταιρία φω-

τίζει τοὺς δημοσίους κήπους και περιπάτους. Τρίτη εταιρία, ἣς προΐσταται ὁ διάσημος ἐφευρετῆς Ἐδισῶν, ἐπιχειρεῖ ἤδη τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας πρὸς φωτισμόν διαφόρων ἄλλων μεταλλοπόλων.

Ἐν τῶν μελῶν τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου κατήρτησε τὴν ἐπομένην στατιστικὴν περὶ τῆς καταστάσεως, ἐν ἣ διατελεῖ ὁ ἔγγαμος βίος ἐν Λονδίῳ και τῇ κομητείᾳ Middlesex.

Γυναῖκες παραιτήσασαι τοὺς συζύγους τῶν 1, 872. Ἄνδρες παραιτήσαντες τὰς συζύγους τῶν 2, 371. Διαζύγια 4, 720. Ἀνδρόγυνα διαπληκτιζόμενα αἰωνίως 191, 023. Ἀνδρόγυνα ζῶντα ἐν ἀμοιβαίᾳ ἀποστρεφῆ, ἣν κρύπτουσιν ἀπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κόσμου 162, 315. Ἀνδρόγυνα ζῶντα ἐν πλήρει ἀδιαφορίᾳ πρὸς ἀλλήλους 510, 152. Ἀνδρόγυνα εὐτυχῆ κατὰ τὸ φαινόμενον 1, 102. Ἀνδρόγυνα σχετικῶς εὐτυχῆ 115. Ἀνδρόγυνα πράγματι εὐτυχῆ 12.

Ἐν Νέα Ὑόρκῃ συνέστη ἐπ' ἐσχάτων Ἐταιρία τις, ἣς σκοπὸς εἶνε ἡ βελτίωσις τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ φυσιολογικὴν ἐποψιν. Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐν τῇ γενικῇ αὐτῆς συνελεύσει ἐψήφισεν ἵνα ἀπευθυνθῆ ἀναφορὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ζητοῦσα τὴν σύστασιν ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣς ἔργον ἔσται νὰ ἐξετάζῃ πάντα μέλλοντα γάμον καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τότε δὲ μόνον νὰ ἐπιτρέπη τὴν τέλεισιν αὐτοῦ, ὅταν ἀμφότερα τὰ μέρη ἀποδεικνύονται καλῶς ἔχοντα ὑπὸ τε φυσιολογικὴν και ἠθικὴν ἐποψιν. Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης τὰ μέλη θὰ λαμβάνονται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὸ ἀκόλουθον ἀστεῖον γεγονός ἀναφέρει παρισινή τις ἐφημερίς.

Ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων ἐπὶ πολλῶν και ποικίλων βεβαίως πραγμάτων ἐγένετο δάνεικ — ἐπὶ ὠρολογίων, ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἐπὶ στρωμάτων, ἐπὶ παντὸς τέλους — ἀλλ' οὐδεὶς ποτε ἐφαντάσθη νὰ ἐνεχυριάσῃ τὴν γυναῖκά του, και τοῦτο κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του.

Ἐν τούτοις ὑπῆρξεν ἄνθρωπος συλλαβὼν τὴν κάπως ἀγροικὸν ταύτην ἰδέαν, ἥτο δὲ ὑπάλληλός τις ἐν Παρισίοις, ὅστις μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου του, προσενεγκὼν πλούσιον γέφυμα εἰς τοὺς προσκεκλημένους ἐν τινι ἐστιατορίῳ, δὲν ἐδίστασε νὰ εἶπῃ πρὸς τὸν ξενοδόχον.

— Κύριε, σὰς ὀφείλω 117 φράγκα και 25 — ἀλλὰ δυστυχῶς βλέπω ὅτι ἐλησημόνησα τὸ πορτοφόλι μου. Ὅμως ἰδοὺ ὁποῦ μένει ἐδῶ ἡ γυναῖκά μου, σὲ μισὴν ὥραν ἐπιστρέφω και σὰς φέρνω τὰ χρήματα.

Ὁ ξενοδόχος πλήρης ἐμπιστοσύνης, ἀφίνει νὰ φύγῃ ὁ γαμβρὸς και οἱ προσκεκλημένοι, και κρατεῖ τὸ ἐνέχυρον φέρον τὴν νυμφικὴν στολὴν και τὰ γαμήλια ἄνθη. Ἀλλὰ ἡ νύξ ἐρχεται και οὐδεὶς φαίνεται. Ἡ δυστυχῆς νέα, κατατεθλιμμένη και δακρυρροοῦσα, ἀναγκάζεται νὰ κατακληθῆ ἐν τινι

δωματίω τοῦ ξενοδοχείου, ἐνθα ἐκλειδώθη καλῶς. Ἀνατέλλει ἡ ἐπιούσα, ἀλλὰ καὶ πάλιν οὐδεὶς παρουσιάζεται, καὶ, ἵνα μὴ μακρηγοῶμεν, ἔκτοτε οὐδὲ ἔχνος ἐφάνη που τοῦ περιέργου γαμβροῦ. Ἡ δὲ ἐγκαταλειφθεῖσα, μὴ ἔχουσα οὔτε γονεῖς οὔτε συγγενεῖς ἵνα ζητήσωσιν αὐτήν, οὐδένα τέλος εἰς ὃν νὰ προσφύγῃ, ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἵνα πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὑπηρετοῦσα εἰς τὸ μαγειρεῖον, ὅπου καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν ἀναμιγνύει τὰ δάκρυά της μὲ τὴν σούπαν, τὴν ὁποίαν παρασκευάζει.

«Ὁ πολὺς Ἀμερικανὸς Ἐδίσων ἀξίωμα αὐτοῦ ἔχει τοῦτο» «Τὰ πάντα εἰς τὴν ἐπιστήμην». Καὶ τοῦτο μὲν φυσικόν, ἀλλ' ἡ πρὸς τὰ ἐγκόσμια ἀδιαφορία αὐτοῦ καταντᾷ ἐνίοτε ὑπερμετρὸς, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον.

Τὴν ἐσπέραν τῶν γάμων του — καὶ σημειωτέον ὅτι ἐγένοντο ἄνευ τῆς παραμιμῆς πομπῆς — λέγει πρὸς τὴν γυναῖκά του.

— Ὑπάγω νὰ δώσω μιὰ ματιὰ εἰς τὸ ἐργαστάσιον· μίαν ἀπλὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπιστρέφω.

Εἰσέρχεται εἰς τὸ μηχανουργεῖόν του καὶ ἐν τῷ ἅμα καταλαμβάνεται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἐργασίας, καὶ ἄρχεται χειριζόμενος τὰ προσφιλῆ καὶ πολυποικίλα ἐργαλεῖά του.

Εἶχε παρέλθει ἡ μία μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε εἰς τῶν παρανύμφων παρατηρήσας φῶς εἰς τὸ ἐργαστάσιον, καὶ προσδραμῶν βλέπει τὸν Ἐδίσων βεβυθισμένον εἰς τὰς ἐρεῦνας του.

— Καὶ ἡ γυναῖκά σου, ταλαίπωρε; φωνάζει πρὸς αὐτόν.

— Ἄ! ἀλήθεια, τὴν εἶχα λησμονήσει!

Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἐδίσων:

Εἰς τὰ δύο αὐτοῦ τέκνα ἔδωκε τὰ ὀνόματα **Dot** καὶ **Dash**. Τούτων τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει *στιγμὴ*, τὸ δὲ ἄλλο *παῦλα*, ἤτοι τὰ δύο σημεία τῆς τηλεγραφικῆς γραφῆς.

Ἐσχάτως εἰς τῶν ἐν Λονδίῳ προξένων ἔλαβε παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του τὴν εἰδήσιν ὅτι γυνὴ τις ἐκ τοῦ τόπου του, κατοικοῦσα ἐν Λονδίῳ, ἐκληρονόμησε περιουσίαν ἐνὸς ἑκατομμυρίου.

Πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς εὐτυχοῦς κληρονόμου ὁ πρόξενος προστρέχει πρῶτον εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐν αἷς δημοσιεύει γνωστοποιήσεις ἐπὶ γνωστοποιήσεων. Ἀλλὰ τῆς γυναίκης μὴ παρουσιαζομένης, ἀπευθύνεται τελευταίον εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ὁ ἀστυνομὸς παραγγέλλει ἕνα τῶν καλλιτέρων αὐτοῦ ἰχνηλατῶν νὰ ἀναζητήσῃ τὴν γυναῖκα ὑποσχόμενος γενναίαν ἀμοιβήν.

Ὁ ἀστυνομικὸς πράκτωρ ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἔργου, μετὰ ἕνα δὲ μῆνα παρουσιάζεται εἰς τὸν προϊστάμενόν του.

— Λοιπὸν, ἡ γυναῖκα;

— Τὴν ἤδρα, κύριε ἀστυνόμε.

— Πολὺ καλὰ. Ποῦ εἶνέ την;

— Εἰς τὸ σπιτή μου· χθὲς τὴν ἐπῆρα γυναῖκα!

Ἡ περὶ τὸν κόσμον περιοδεία ἀντὶ λεπτῶν δέκα ἐπετεύχθη ἐσχάτως· διὰ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, μάλιστα δὲ ἐντὸς 7 ἑβδομάδων. Ὁ ἱατρὸς κ. Β. ἐξαπέστειλε τὴν 29 Ἰουνίου ε. ε. ἐπιστολικὸν δελτάριον ἐκ τῆς πόλεως **Coire** (Ἐλβετίας) διευθυνόμενον πρὸς ἑαυτὸν καὶ εἰς **Coire**. Τὸ δελτάριον τοῦτο θὰ ἐλάμβανεν οὗτος ἀναμφιβόλως αὐθημερὸν ἢ καὶ τὴν ἐπαύριον, ἐὰν δὲν περιείχοντο ἐν αὐτῷ πληροφορίαι τινές. Ὁ ἱατρὸς δὴλα δὴ ἴτως ἄριστος γεωγράφος ἐσημείωσεν ἐπ' αὐτοῦ· **Via Basel, Havre, Port-Saïd, Calcutta, Jokohama, S^t. Francisco, New-York, Hamburg**, γερμανιστὶ δὲ καὶ γαλλιστὶ παρεκάλει ἅπαντας τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους λευκοὺς τε μέλανας καὶ χαλκόχρους νὰ ἐξαποστείλωσι τὸ δελτάριον αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον.

Τὴν 22 Αὐγούστου μετ' εὐτυχῆ περὶ τὸν κόσμον περιοδείαν τὸ δελτάριον ἐπανείδε τὴν **Coire**, πεποικιλμένον διὰ παντοίων ἀριστείων, τουτέστι τῶν σφραγίδων τῶν διαφόρων ταχυδρομικῶν σταθμῶν. Ἀποδείξεις πασιφανῆς ὅτι οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι εἰσι πανταχοῦ πρόθυμοι καὶ εὐσυνείδητοι.

Γερμανὸς τις ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἐν Λειψία βιβλίον περὶ Πέτρου τοῦ Μεγάλου συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει ἀνεκδότων μέχρι τοῦδε ἐγγράφων. Τοῦ βιβλίου τούτου τὸ πρῶτον κεφάλαιον πραγματεύεται περὶ τῶν θρησκευτικῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ τσάρου. Ἐξ αὐτοῦ δὲ λαμβάνομεν τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, ὅπερ καταδεικνύει τὴν μεγάλην ἀμάθειαν, ἐν ἣ διετέλει ὁ ὀρωσικὸς κληρὸς ἐπὶ Πέτρου τοῦ μεγάλου.

Ὁ αὐτοκράτωρ εὕρισκόμενος ἡμέραν τινὰ ἐν τινι μοναστηρίῳ, εἶπεν εἰς τὸν ἡγούμενον· «Νομίζω πῶς καλὸν εἶνε νὰ ἐπιτρέψητε εἰς τοὺς μοναχοὺς τὸ κάπνισμα, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς διασκεδάξῃ, ἀνακουρίξῃ, καὶ δὲν θὰ τοὺς κτυπᾷ εἰς τὸ κεφάλι, ὡς ἡ μπίρα, τὸ κρασί καὶ τὰ ἄλλα ποτὰ, τὰ ὁποῖα τοὺς γίνονται ἀφορμὴ εἰς τόσα ἐλαττώματα καὶ τόσας παρεκτροπὰς.

— Ἡ συμβουλή σας θὰ ἦτο ἐξαιρετὸς, Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ ἡγούμενος, ἀν' ἡ Γραφὴ δὲν ἐμπόδιζε ῥητῶς τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ. Ἡ Γραφὴ λέγει: Οὐχὶ τὰ εἰσερχόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα φέρουσι τὴν ἀμαρτίαν. Ἀλλὰ τὸ κρασί καὶ τὰ ποτὰ εἰσέρχονται εἰς τὸ στόμα, ἐνῶ ὁ καπνὸς ἐξέρχεται.

Κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφὴν, ὁ πληθυσμὸς τῆς Βουλγαρίας ἀνέρχεται εἰς 1,998,600 ψυχάς. Ἐκ τῶν πόλεων πολυανθρωποτέρα εἶνε τὸ Ρουτσούκιον ἀριθμοῦν 26,867 κατοίκους. Μετ' αὐτὸ ἔρχεται ἡ Βάρνα καὶ τρίτη ἡ Σοφία, ἔχουσα 20,541 κατοίκους.

Τὸν ἀτυχοῦντα σώζει ἡ ἐλπίς.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.